

Варненски-Отзивъ

Единъ брой 5 ст.

НЕЗАВИСИМЪ ЕЖЕДНЕВЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Единъ брой 5 ст.

Директоръ: Петръ А. Пейчевъ

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Редакторъ: ИВ. ДИМИТРОВЪ

Т. Д. Владикова

на именния си денъ — Тодоровъ денъ — не ще присма.

ТЪРГОВОКО-АКЦИОННО Д-ВО „ЕРМИСЪ“ — ВАРНА.

ПОКАНА

Покаватъ се господа акционеритъ на Търговско-Акц. Д-ство „Ермисъ“ на обикновено общо годишно-събрание, което ще стане на 22 февруарий т. г. въ 2 ч. слѣдъ пладнъ въ помещението на д-вото при слѣдния дневенъ редъ:

1) Докладъ на Управителния и Провѣрителния съветъ;

Приемане баланса и сметката на Печатби и Загуби за 1914 год. и освобождаване отъ отговорностъ управителния и провѣрителния съветъ;

3) Гласуване бюджета за 1915 година.

Ако на 22 февруарий т. г. събранието не се състои, то съгласно чл. 8 отъ устава се отлага за 1-ви мартъ т. г. въ сѣщия часъ и мѣсто. Депозираването на акциитъ съгласно чл. 12 отъ устава ще стане въ кантората на дружеството до 14 февруарий т. г.

гр. Варна, 4 февруарий 1915 год.

Отъ Управителния Съветъ

Д-ръ Хр. Докторовъ — Варна.

Приема болни: сутринъ отъ 10—12 часа
сл. обѣдъ отъ 2—4 часа

НА ВОЛНИТЪ въ медиколaborаторния му кабинетъ се правятъ необходимитъ микроскопически издирания (анализа, които улесняватъ значително разпознаването на болеститъ и хода на лѣченето имъ, особено при: туберкулозата, болеститъ на пикочно-половитъ органи, разнитъ гноетечения, заразителнитъ болести, кръвта, разнитъ паразити и пр.

Упатвания се даватъ безплатно. Телефонъ № 268.

Адресъ: ул. „6 Септември“ (домъ Г. х. Дечевъ, сръбско руското консулство) 8—100.

Французско Осигурително Д-во
противъ Пожаръ и за Животъ

„ФЕНИКСЪ“

ОСНОВАНО ВЪ ПАРИЖЪ ВЪ 1819 ГОДИНА.

Главенъ агентъ за Варна и Варн. районъ

23—50 В. КЛИМАТИЯНОВЪ.

Антонъ Добревъ

подъ Гр. Общ. библиотека.

Прѣди обѣдъ и вечеря пийте си за охота всички видове спиртни напитки въ мой магазинъ на кракъ, а за въ дома си можете да купите при най износни цѣни въ бутилки: Шампанско отъ Франция, Стари мѣтни вина, разни ликьори, коняци, виски, ромъ жамайка, амър пиконъ, фернетъ бранка, вермутъ и др.

Отбийте се, пийте — ще повторите, купете — ще останете прѣдволни и ще прѣпоръчате на приятели.

Намиратъ се за проданъ гербови и дошенски марки и разни видове тютюнъ и цигари.

Продавамъ и спиртъ за горене. 20—100.

Кр. Попниколовъ.

Нашитъ страдания.

Ний, българитъ, страдаемъ главно отъ това, отъ което сж страдали и страдатъ почти всички славяни, а не само нашия народъ — отъ взаимнитъ ни ежби и отъ неговорността ни. Не щемъ нито да знаемъ, дѣто другитъ народи, прѣди всички нѣмцитъ, напѣдватъ отъ тѣхното братско живѣне.

Послѣднитъ страници на народнага ни история — да не говоримъ за по старо врѣме — сж живо доказателство на това.

Какъ се пристрастиха едни къмъ други и се задоха помежду си нашитъ първи обществени дѣатели още въ първата година на създаването отново на Българската държава въ 1879 г. Прочетете дневницитъ на Учредителното Народно събрание и ще се увѣрите. Дойдоха обикновенитъ народни събрания, 1-то, 2-то и слѣдващитъ. И отъ сегонографическитъ дневници на тия законодателни тѣла се види най-явно, какъ се прѣсѣдватъ едни наши обществени дѣатели отъ други. Сжщо и въ вѣстницитъ ни: чернене едни други и прѣсѣдване!

И въ най-ново врѣме, даже въ врѣме на войнитъ ни, въ 1912 г. и въ нещастната за народа ни година 1913, какви гонения едни на други!

Най-много сж осждителни ония наши обществени органи, които сѣятъ омраза между партиитъ ни, на мѣсто да работятъ за тѣхното взаимно разбиране, толкозъ необходимо нужно, особено въ размирното врѣме, което прѣкарва народътъ ни, пострадалъ до неимовѣрностъ слѣдъ неизброимитъ загуби на хора и имотъ, кой-го прѣтърѣ, благодарение на недобросѣдствността на бившитъ ни съюзници, особено на Сърбия, която сгана орѣдие на нѣкои нейни грандомани и на нѣкои грѣцки дипломати, оплашени слѣдъ побѣдитъ на надъ Турция въ 1912 и 1913, да не се вдигнемъ послѣ сръбшу грѣцкия народъ, фанариотскитъ и въобще византийскитъ управнически хора отъ който сж нанесли тол-

козъ злини на народа ни и които постоенствуха и въ 19-я вѣкъ да работятъ за погрѣчането ни, като не скланяха да се сдобиемъ съ свое народно управление.

Да си научимъ само языкътъ въ 1912 и 1913 на *Вечерна Пошта* и слѣдъ тоя вѣстникъ езика на *Воля*, който е органъ божемъ на една отъ народнитъ ни партии, народна либералната.

Всички сме били глупави и невѣрни на Отецеството, които не сме се прониквали съ интереситъ на народа ни, интереси разбираи тѣй, както ти схваща тоя народъ но либераленъ вѣстникъ.

В. „Воля“ отъ една страна одобрява дипломатитъ на Англия, Русия и Франция, гдѣто подѣржали Сърбия, защото тя воюва едноврѣменно заедно съ тѣхъ противъ враговетъ имъ, нѣмцитъ, а отъ друга страна учи ни въ „Воля“ да се обявимъ противъ тѣхъ, главно противъ създателката на днешното ни царство, противъ освободителката ни Русия, която съ Англия и Франция ни увѣщаватъ да се приближимъ къмъ тѣхъ защото иначе ще ни считатъ Австро-Унгария и Германия че сме били съ тия послѣднитъ.

В. „Воля“ като че ни учи да повѣрваме, какво на Балканския полуостровъ могли да успѣятъ политически само албанцитъ, българитъ и турцитъ, а не и другитъ народности, които го населяватъ. Злѣ ли ще бжде да накара Русия съ Англия и Франция Сърбия да ни прѣдаде безспорната между нея и България зона, Гърция — ония мѣста, които тя завладѣ противъ наредбитъ на Св. Стефанска България и Ромъния — силистренско, ако и безъ Силистра, балчикско и добричско? Или като интереситъ на Австро-Германия изискватъ да се бждатъ винаги наши врагове Сърбия, Гърция и Ромъния, трѣбва и ний да си желяемъ това? Но Турция щѣла да изгуби Цариградъ и Дарданелитъ. Та ний какво бихме изгубили отъ туй, ако ни се гарантира днеш-

ниятъ ни бѣломорски брѣгъ и получимъ още тая година още Кавала? Нима Русия е прѣлѣла и пролива още толкозъ кръвъ не и за своитъ си животни интереси — да придобие свободно плаване за всѣкакви свои кораби прѣзъ проливитъ? Русия първо за нашия ли интересъ е длѣжна да ради, а не за своя?

Не! Казва въ „Воля“ Русия е нашъ врагъ, ако и да длѣжитъ ний на нея настоящий ни държавенъ животъ. Германия и Австро-Унгария били наши доброжелатели. Не е работата да ти желяе нѣкой добро, но и да не ти правило зло.

Нека въ „Воля“ изложи на читателитъ сторенитъ ни добрини отъ нѣмцитъ и маджаритъ. Тия два народа както знаемъ отъ историята, учителка на всички, винаги сж радѣли само да се мразимъ ний, българитъ помежду ни, като ни дѣлятъ на българи поруснаци, както дѣлятъ, на пр., и руситъ въ Галиция.

Какво славяни сж се по-нѣмчили само въ Германия благодарение на сѣянето отъ нѣмцитъ омраза помежду едни славянски родове и други, и поради славянската неговорностъ. Нѣмцитъ и маджаритъ искатъ да има сговорностъ само междутѣхъ.

В. „Воля“ отива по нататѣкъ. Тя днесъ систематически подбива всички наши нелиберални партии и непрѣстанно интригува за смразяването имъ, особено напоследно като гледа че нѣкои отъ тѣхъ сж се разбрали и сж си дали ръка за задружно дѣйствиє. Четете единъ послѣднитъ броеве на в. „Воля“. Радикалитъ биле най-измѣнчиви. Защо? Защото въ надвечернето на между-съюзнишката война тѣхния тогазъ партиенъ органъ „Народна Воля“ билъ войственъ. Като че трѣбаше тогазъ да не пледира радикалскитъ органъ, че е право дѣлото на правителството ни, което се напѣгаше даже отъ нѣмцитъ ни да се изпълни договорътъ ни съ Сърбия и за което всѣкой обичашъ народа си не можеше да не подѣржа усилията на управницитъ ни, като всѣкой го считаше за нежкогледно. Слѣдва

ИЗЪ ЧУЖДИЯ ПЕЧАТЪ.

Adevèrul отъ 1 II. 15: Съобщаватъ ни отъ Бурдужени на 30 изтеклия Оттеглянето на руските войски отъ южна Буковина съгласно съдържанието на австрийските вѣстия, въ пълнотѣ редъ. Тѣ се намиратъ близо до Селетинъ, гдѣ имаше кърпави битки. Въ послѣдните дни руситѣ имаха само леки сблъскания (чукнири).

Туй оттегляне стана по чисто стратегически мотиви: руситѣ сѣ рѣшили да намалятъ фронта къмъ Краковъ. Това измѣнение се туря въ свързка съ пристигането на генералъ По въ главната руска квартира. Въ замѣна руските войски продължаватъ день и нощ да се укрѣпватъ околъ Черновицъ. Стогини ромъни отъ съседнитѣ села на Черновицъ работятъ окопи близо до кучурманскъ. Задържането Герновицъ е нужно за руситѣ, защото той градъ има голѣмо значение за свързка съ войскитѣ въ Галиция и е центъръ за доставки отъ Русия.

При всякото оттегляне на руситѣ, висшитѣ австрийски власти на Буковина сѣ още въ Клужъ. Само губернаторътъ графъ Меранъ дохожда всѣки день съ автомобилъ отъ Клужъ въ Хорна за да бѣде въ съприкосновение и да праща заповѣди на подвѣдомственитѣ си чиновници.

Едва снощи австрийскитѣ власти вѣлизоха въ Сиретъ.

Въ Сучава и Ицкани владѣе спокойства. Пазенето (паза) на градоветѣ става отъ полицията и отъ доброволци.

Каиро, 30 ян. — Оттеглянето на турскитѣ войски отъ около Суецкия каналъ продължава.

Кайзеръ Вилхелмъ се отказва отъ една частъ на цивилната листа.

Съобщаватъ отъ Берлинъ на в Adevèrul: Въ добръ вѣдоменитѣ кръгове се твърди, че императорътъ ималъ намѣрение да се откаже отъ една значителна частъ — говорело се за 4—5 милиона отъ цивилната си листа въ полза на семействата на воюващитѣ.

Бившитѣ ученици на Георги Пенчевъ сникватъ въ недѣля (8 февруарий) 10 ч. сутринята въ салона „Промекъ“, общо гражданско протестационно събрание на което ще се говори на тема: Кой и защо прѣследватъ народнитѣ ни учители.

Покаяватъ се всички г. г. Варненски граждани.

Отъ бившитѣ ученици на Г. Пенчевъ.

ДАВА СЕ подѣла на електрическо освѣтление и отдѣленъ входъ.

Споразумение редакцията.

Общата война.

Подробности по гръцко-турския конфликтъ.

Атина, 23 февр. Единъ таенъ турски полицай въ Цариградъ, срѣщайки Г. Гривисъ, гръцко-морско аташе, го е блъсналъ като му е отправилъ обидни думи и неувни.

Морското аташе схващайки, че турскиятъ полицай търси да го прѣдизвика, запазилъ спокойствие като не отдалъ значение на думитѣ на полицая, които сѣ го засѣгали. Обаче полицаятъ го е послѣдвалъ, като е показвалъ едно прѣдизвикателно държание до като най-послѣ съ една тояга се е нахвърлилъ върху аташето който, ако не билъ дръпналъ на врѣме щялъ да бѣде ударенъ.

Гръцкиятъ пълномощенъ министъръ въ Цариградъ Г. Панасъ слѣдъ като се е научилъ за инцидента, веднага се отзовалъ при Великия Визиръ, като му е изложилъ въ подробности случилото се; като е протестиралъ енергично прѣвъ врѣме на разговора между двамата, Великиятъ Визиръ на нѣколко пати е указалъ своето съжеление за случилото се, но Панасъ му е заявилъ, че прѣдъ видъ голѣмото значение на инцидента, той е билъ принуденъ да уведоми своето правителство отъ което чака инструкции.

Гръцкото правителство слѣдъ като се е занимало съ тоя въпросъ, е телеграфирало на Панасъ да поиска удовлетворение при слѣднитѣ условия:

1. Полицейскитѣ префектъ отъ Пера да направи официална визита на гръцкия пълномощенъ министъръ и въ присѣствие на персонала отъ легацията да поиска извинение за прѣдизвиканиятъ инцидентъ отъ неговиятъ подвѣдомственъ.

2. Казания таенъ полицай да бѣде веднага уволненъ отъ длъжностъ и да бѣде прѣдаденъ на съдъ за да се наложи слѣдующото му се наказание.

3. И най-послѣ, турското комюнике по тоя въпросъ да бѣде публикувано, че дѣйствително е дадено удовлетворение на гръцкитѣ искания.

Прѣдъ пристигането на гръцката нота въ Цариградъ, Великиятъ Визиръ е изпратилъ при Г. Панасъ държавния подсекретаръ при министерството на външнитѣ работи, за да му изкаже на ланово своитѣ съжеления; но гръцкиятъ пълномощенъ министъръ е заявилъ, че въпроса вече не е отъ негова компетентностъ, тъй като той вече е поискалъ инструкции отъ своето правителство.

Г. Панасъ е връчилъ завчера вечерта гръцката нота. Турскиятъ пълномощенъ министъръ въ Атина е заявилъ вчера на Г. Венизлосъ че Портата приема да даде исканиятъ удовлетворения на Гърция.

Атина, 4 февруари. Понеже Портата е закѣсняла съ отговора си на гръцката нота съ която се искаше удовлетворение по случай инцидентъ съ гръцкото морско аташе, г-нъ Панасъ е заявилъ на Великиятъ визиръ, че ще напустне Цариградъ същия денъ като остави да управлява легацията своя прѣвъ секретаръ.

Въ отговоръ на това заявление Великиятъ Визиръ е извѣстилъ чрѣзъ своя секретаръ на г-нъ Панасъ че Портата ще даде удовлетворение, но гръцкиятъ пълномощенъ министъръ е отговорилъ, че е задлъженъ да отпътува ако ли Великиятъ Визиръ не му даде писмено обещание.

Дѣйствително, слѣдъ малко, Великиятъ Визиръ изпрати до г-нъ Панасъ слѣдното писмо:

„Въ отговоръ на нотата, която ми адресирахте на 10 т. м. (новъ стилъ) за да ми извѣстите за исканото удовлетворение отъ страна на Вашето правителство за обидата нанесена на вашето морско аташе, азъ бързамъ да Ви увѣдомя, че Портата, отъ желанието да поддържа добритѣ отношения между двѣтѣ държави, приема всички прѣдлагани искания въ горѣказаната нота.“

Атина 4 февруари. Изпълнението на обѣщаното отъ страна на Портата понеже срѣщна трудности, г-нъ Панасъ гръцкия пълномощенъ министъръ въ Цариградъ се видѣ принуденъ да напустне столицата на Турция като остави първия секретаръ на легацията като шарже даферъ.

Концентрация на гръцкитѣ войски.

Римъ 5 февруарий. Послѣднитѣ свѣдения за положението въ българска Македония сѣ слѣдното: 4 батальона гръцки войски сѣ концентрирани прѣвъ послѣднитѣ нѣколко дни въ Кавала, 6 нови гръцки полкове сѣ изпратени къмъ Сересъ и общо въ Солунъ до Кресненското дефиле е концентрирана грамадна гръцка армия.

Сражения около Багдаты.

Цариградъ, 4 февруари. Агенцията Мили се научава отъ Багдаты:

Завчера е имало една схватка между аванъ-постовѣтъ на лѣвото турско крило и пѣхотата и английската кавалерия които осташиха 17 убити. Войскитѣ отъ дѣсеното турско крило отъ своя страна, въпрѣки убийствениятъ огънь на английскитѣ картечници, можахъ да допуснатъ до гарата до Курна. Неприятелътъ е съвсемъ деморализиранъ. Турцитѣ иматъ само 5 ранени. Чрезъ една повторна атака турцитѣ сполучиха да заематъ малката крѣпостъ Пиравди. Турцитѣ вземаха на англичанитѣ 500 камили близо до Саби.

р. Тибъръ наводнена.

Римъ, 4 февруари. Покачванието на водитѣ на р. Тибъръ продължава. Причинени сѣ голѣми загуби.

Гръцкия пълномощенъ министъръ напуска

Цариградъ.

Цариградъ, 4 февруари. Върза телеграма. Пълномощниятъ министъръ на Гърция г. Панасъ напуска Цариградъ като остави своя секретаръ и персонала на легацията.

Завръщането на Царь Никола II.

Петроградъ, 4 февруари. Царятъ се завърна отъ бойния фронтъ въ Царское-Село.

Австрийскитѣ административни власти въ Буковина.

Бурдужени 5 февр. Днесъ съ специаленъ влакъ пристигнаха отъ Унгария всички австро-унгарски административни власти за Буковина.

Нови руски войски въ Буковина.

Батушани 15 февруари. Споредъ точни свѣдения руситѣ напускатъ Черновицъ и останалата частъ на Буковина, защото германо-австро-унгарската армия, която настѣпва срѣщу Черновицъ се състои отъ 200 хиляди войника. Руситѣ сѣ рѣшили да отстъпятъ отъ тѣхъ р. Прутъ, за да дочакатъ пристигането на нови руски войски за да настѣпятъ на ново.

Отстъплението на руситѣ въ Буковина.

Маморница 5 февруари. Руситѣ напустаха тая нощъ окончателно гр. Черновицъ. Всички дюгени и къщи сѣ разграбени и много отъ тѣхъ разрушени. До часа 11 заранята австро-унгарскитѣ войски не влезоха още въ града, Това се очаква всѣка минута. Отстъплението на руситѣ е пълно паническо и разбойничество.

Българскиятъ неутралитетъ.

Римъ 5 февруари. Д-ръ Н. Генадиевъ е интервюиранъ по българския заемъ сключенъ въ Германия е заявилъ, че никакъвъ политически ангажиментъ българското правителство по тои случай нѣма съ Германия.

Българското правителство се стрѣми да продължава пазенето на своя неутралитетъ.

Сръбски зананвѣния къмъ Албания.

Атина 5 февруари. Сръбското правителство е рѣшило не само да изгони албанскитѣ войски, който навлезоха въ сръбската територия, но да прѣвземе и много албански градове даже до морето за да си осигури спокойствието отъ тази страна.

Букурещъ 5 февруари. Правителството арестува двама ромънски лейтенанта отъ ромънската флота обвиняеми въ шпионажъ.

Букурещъ 5. Гръцкитѣ запасни и дѣйствителни офицери намиращи се въ ромънското кралство сѣ повикани съ бърза заповѣдъ въ Гърция.

Гръцко-Турския конфликтъ уреденъ.

Цариградъ 5 февруари. (Бърза). Слѣдо енергичнитѣ постѣпки на кайзера, днесъ началникъ на турската полиция въ Пера се явилъ въ гръцката легация, прѣдъ персонала на която е искавалъ съжаленията на турското правителство за станалия конфликтъ. По тоя начинъ гръцко-турския конфликтъ е окончателно уреденъ.